

Zarządzenie nr 2/18
Głównego Inspektora Pracy

z dnia 19 stycznia 2018 r.

**w sprawie używania przez pracowników Państwowej Inspekcji Pracy
do celów służbowych samochodów niebędących własnością pracodawcy
oraz zwrotu kosztów z tego tytułu**

Na podstawie § 2 ust. 2 statutu Państwowej Inspekcji Pracy, stanowiącego załącznik do zarządzenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 27 sierpnia 2007 r. w sprawie nadania statutu Państwowej Inspekcji Pracy (M. P. poz. 657, z 2009 r. poz. 76, z 2011 r. poz. 19 i 851 oraz z 2017 r. poz. 1189), zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa zasady używania przez pracowników Państwowej Inspekcji Pracy, zwanych dalej „pracownikami”, samochodów osobowych niebędących własnością Państwowej Inspekcji Pracy, zwanych dalej „samochodami prywatnymi”, w celach służbowych oraz zwrotu kosztów z tego tytułu.

§ 2. 1. Pracownicy mogą używać dojazd lokalnych, odbywanych w celu załatwiania spraw służbowych, samochodów prywatnych na podstawie umów cywilnoprawnych zawartych zgodnie z § 3 ust. 3.

2. Za jazdę lokalną uznaje się jazdę odbywaną w granicach administracyjnych miejscowości, w której znajduje się siedziba pracodawcy lub miejscowości, która została wskazana pracownikowi jako stałe miejsce pracy.

3. Wzory umów, o których mowa w ust. 1, zawieranych z:

- 1) pracownikami Głównego Inspektoratu Pracy, określa załącznik nr 1 do zarządzenia;
- 2) pracownikami okręgowych inspektoratów pracy, określa załącznik nr 2 do zarządzenia;
- 3) pracownikami Ośrodka Szkolenia Państwowej Inspekcji Pracy im. Jana Rosnera we Wrocławiu, zwanego dalej „Ośrodkiem”, określa załącznik nr 3 do zarządzenia.

§ 3. 1. Koszty używania samochodów prywatnych do celów określonych w § 2 ust. 1 są pokrywane według stawki za jeden kilometr przebiegu, uzależnionej od pojemności skokowej silnika samochodu prywatnego, w ramach przyznanego pracownikowi miesięcznego limitu kilometrów na jazdy lokalne.

2. Stawka za jeden kilometr przebiegu samochodu prywatnego, o której mowa w ust. 1, wynosi:

- 1) dla samochodu o pojemności skokowej silnika do 900 cm³ – 0,5214 zł;
- 2) dla samochodu o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³ – 0,8358 zł.

3. Miesięczny limit kilometrów, o którym mowa w ust. 1, ustalają:

- 1) Główny Inspektor Pracy – w umowach zawieranych z pracownikami Głównego Inspektoratu Pracy;
- 2) okręgowy inspektor pracy – w umowach zawieranych z pracownikami okręgowego inspektoratu pracy;
- 3) dyrektor Ośrodka – w umowach zawieranych z pracownikami Ośrodka.

4. Miesięczny limit kilometrów jest uzależniony od liczby mieszkańców w miejscowości, o której mowa w § 2 ust. 2, i nie może przekroczyć:

- 1) 300 km – w miejscowości do 100 tys. mieszkańców;
- 2) 500 km – w miejscowości ponad 100 tys. do 500 tys. mieszkańców;
- 3) 700 km – w miejscowości ponad 500 tys. mieszkańców.

5. Miesięczny limit kilometrów ustala się na podstawie przeprowadzonego rachunku ekonomicznego z uwzględnieniem kosztów przejazdów środkami komunikacji publicznej w danej miejscowości oraz zapotrzebowania uzależnionego od liczby i rodzaju zadań pracownika.

§ 4. 1. Zwrot kosztów używania samochodów prywatnych następuje w formie miesięcznego ryczału, obliczonego jako iloczyn stawki za jeden kilometr przebiegu i miesięcznego limitu kilometrów, o których mowa w § 3 ust. 1, po złożeniu przez pracownika pisemnego oświadczenia o używaniu przez niego samochodu prywatnego do celów służbowych w danym miesiącu. Oświadczenie składa się do 5. dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który ryczałt ma być wypłacony. Wzór oświadczenia stanowi załącznik nr 4 do zarządzenia.

2. Kwotę miesięcznego ryczału, o którym mowa w ust. 1, zmniejsza się o jedną dwudziestą drugą za każdy roboczy dzień nieobecności pracownika w miejscu pracy z powodu choroby, urlopu, podróży służbowej trwającej co najmniej 8 godzin lub innej nieobecności w pracy oraz za każdy dzień roboczy, w którym pracownik nie dysponował samochodem prywatnym do celów służbowych.

§ 5. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej Państwowej Inspekcji Pracy, na wniosek pracownika, może wyrazić zgodę na przejazd w podróży służbowej samochodem prywatnym. Wzór wniosku stanowi załącznik nr 5 do zarządzenia.

2. Wniosek pracownika na przejazd w podróży służbowej samochodem prywatnym obowiązuje w roku kalendarzowym, w którym został złożony.

3. Wniosek traci moc z chwilą wycofania go przez pracownika.

4. Pracownik zobowiązany jest do złożenia nowego wniosku, jeżeli ma zamiar korzystać z innego samochodu prywatnego do celów służbowych.

§ 6. 1. Zgoda na przejazd w podróży służbowej samochodem prywatnym, o której mowa w § 5 ust. 1, każdorazowo udzielana jest przez podpisanie polecenia wyjazdu służbowego przez kierownika jednostki organizacyjnej Państwowej Inspekcji Pracy.

2. Zgoda na przejazd w podróży służbowej samochodem prywatnym może być udzielona, jeżeli w dniu podróży dana jednostka organizacyjna Państwowej Inspekcji Pracy nie dysponuje samochodem służbowym. W uzasadnionych przypadkach kierownik tej jednostki może udzielić zgody pomimo niewykorzystania samochodów służbowych.

§ 7. 1. W przypadku przejazdu w podróży służbowej samochodem prywatnym pracownikowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu w wysokości stanowiącej iloczyn przejechanych kilometrów i stawki za jeden kilometr przebiegu.

2. W przypadku przejazdu w podróży służbowej samochodem prywatnym odbywanym do miejscowości znajdującej się w granicach właściwości terytorialnej okręgowego inspektoratu pracy, stawka, o której mowa w ust. 1, wynosi:

- 1) dla samochodu o pojemności skokowej silnika do 900 cm³ – 0,5214 zł;
- 2) dla samochodu o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³ – 0,8358 zł.

3. W przypadku przejazdu w podróży służbowej samochodem prywatnym odbywanym do miejscowości znajdującej się poza granicami właściwości terytorialnej okręgowego inspektoratu pracy, stawkę, o której mowa w ust. 1, każdorazowo ustala okręgowy inspektor pracy w poleceniu wyjazdu służbowego, uwzględniając koszty przejazdu środkami komunikacji publicznej na danej trasie.

4. Główny Inspektor Pracy oraz dyrektor Ośrodka ustalają każdorazowo stawkę, o której mowa w ust. 1, w poleceniu wyjazdu służbowego, w przypadku przejazdów w podróży służbowych samochodem prywatnym odpowiednio pracowników Głównego Inspektoratu Pracy oraz Ośrodka, odbywanych poza granice administracyjne miejscowości, w których znajduje się siedziba tych jednostek lub miejscowości, która została wskazana pracownikowi jako stałe miejsce pracy, uwzględniając koszty przejazdu środkami komunikacji publicznej na danej trasie.

5. Przejechane kilometry zaokrągla się do pełnych kilometrów w ten sposób, że:

- 1) do 0,50 km – do pełnego kilometra w dół;
- 2) od 0,50 km – do pełnego kilometra w górę.

§ 8. 1. Pracownikowi, który odbył podróż służbową samochodem prywatnym, zwraca się koszty poniesione tytułem opłaty za płatne autostrady.

2. Pracownik wykonujący zadanie w ramach podróży służbowej zobowiązany jest do parkowania samochodu prywatnego poza strefą płatnego parkowania na parkingu bezpłatnym. W uzasadnionych przypadkach koszty z tytułu płatnego parkowania mogą być

zwrócone po uzyskaniu uprzedniej zgody właściwego kierownika jednostki organizacyjnej Państwowej Inspekcji Pracy na płatne parkowanie.

3. Pracownik rozlicza koszty podróży służbowej z uwzględnieniem kosztów, o których mowa w ust. 1 i 2, pod warunkiem załączenia dowodów opłaty.

§ 9. Kierownik jednostki organizacyjnej Państwowej Inspekcji Pracy określa szczegółowe zasady rozliczania kosztów podróży służbowych w kierowanej przez siebie jednostce.

§ 10. Ocena funkcjonowania przepisów zarządzenia zostanie dokonana w III kwartale 2018 r.

§ 11. Traci moc zarządzenie nr 43/08 Głównego Inspektora Pracy z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie używania przez pracowników Państwowej Inspekcji Pracy do celów służbowych samochodów niebędących własnością pracodawcy oraz zwrotu kosztów z tego tytułu (Biul. Urz. PIP poz. 44¹⁾).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

GŁÓWNY INSPEKTOR PRACY

WIESŁAW ŁYSZCZEK

¹⁾ Wymienione zarządzenie zostało zmienione zarządzeniem nr 7/15 Głównego Inspektora Pracy z dnia 20 maja 2015 r.